

Рубрика АКТУЕЛНО

Н.Списание по списание - куќа

Пн. За него лани пишувавме дека е „од тие луѓе што успеваат во животот“. По помалку од една година, Тунан Садик успева да обезбеди поубаво место за живеење за себе и за сите дома

Маја Раванска

Момче на 17 години целосно го реновираше својот дом во кој живее со своето седумчлено семејство. Тунан Садик е еден од најуспешните продавачи на „Лице в лице“, а продажбата на списанието му овозможи да создаде поубави услови за живот за себе и за своите најблиски. Можеби ви раскажувал за ова, но многу поверојатно е дека само ви го понудил списанието насмевнувајќи се и освојувајќи ве со својата непосредност, мангуплак, но и учтивост. За него лани пишувавме дека е „од тие луѓе што успеваат во животот“. По помалку од една година, Тунан Садик успева да обезбеди поубаво место за живеење за себе и за своите тројца помали браќа Реџеп, Габриел и Дебран, мајка му Алиса, татко му Бајрам и дедо му Реџеп. Иако повремено, како продавач на списанието работи и татко му, Бајрам, Тунан е главниот човек што носи приход во семејството.

- Секој ден излегувам и продавам. Уживам во оваа работа, не ни забележувам дека сум на работа, толку ми е убаво. Излегувам од дома и правец – Дебар малку. Таму ми се другарите и другарките, поради нив имам голем успех – вели Тунан.

Тој објаснува дека дури се чувствува како популарна личност со која луѓето сакаат да комуницираат:

- Си имам муабет со сите. Се шегуваме, ме викаат брат, братучед... Убаво ми е во друштво на сите тие луѓе, се чувствувам како да сум познат. Знам дека ме почитуваат и ме поддржуваат затоа што сум вреден и дека, навистина, многу работам.

М.Н. Да не беше „Лице в лице“ немаше да се средиме вака

Го посетивме семејството Садик во еден студен, но сончев ноемврски ден. Тунан, дотеран и среден уште рано наутро, нè води низ тесното сокаче во Шуто Оризари објаснувајќи дека речиси сите продавачи се на истата уллица.

Куќите, ред трошни, без прозорци и со кал, ред големи, уредени, со огради. Кај овие трошните, задолжително некој стоеше пред врата или во дворот, додека големите зјаат празни.

- Големиве се на луѓе што се во Германија. Доаѓаат и си одат. Ќе си ја средат куќата и ќе си се вратат во Германија, таму работат – ни објаснува Тунан.

Маалото ечи од музика. Сретнуваме само насмеани лица. Се чудам како сиромаштијата не успева да им го скроти духот и да им ја избрише насмевката.

- Кај нас е секое утро вака, со музика. Сите прво си пуштаат гласна музика наутро за да се расположине. Убаво е да се живее во Шутка – се насмевнува Тунан.

Во куќата нè дочекуваат Алиса, насмеана и срдечна, Бајрам, кој го носи в раце малиот Дебран, како и дедото Реџеп.

- Јас како највозрасен во семејството го водам редот – вели Реџеп.

Седнат на широката фотелја додека сите други стојат, остава впечаток дека е глава во семејството.

- Водам сметка и за финансиите, но и за тоа Тунан да не потпадне под лоши влијанија. Денес е многу лесно млад човек да тргне по погрешни патеки. За среќа, тој е умен и знае дека му мислам добро, па ме слуша. Иако, понекогаш знае да ме изнервира – се шегува дедото, иако, на прва, остава впечаток дека е строг човек.

Тесното ходниче, кое лани беше постојано на провев, сега е претворено во кујна во која има место за кујнски елементи, трпезариска маса и столчиња. Просторот се проширува кон дневната соба доволно голема за да биде убав простор за престој на луѓе од различни генерации, а на располагање им е и уште една соба, која ја користат како спална.

Куќата е топла и чиста, а брзо по нашето доаѓање, дедото Реџеп ни подава на политанки, додека Алиса поставува порцелански шолјички со турско кафе на стакленото масиче. Додека го дои најмалиот син, Алиса раскажува дека не ѝ е тешко да се снајде со обврските што ги има во домот.

- Сакам да ми е чисто и средено. Не работам, па можам да завршам сè што треба низ домот. Тунан е вредно дете, навистина многу придонесува за да ни е убаво дома – вели таа.

Бајрам, пак, неговиот татко, цело време молчи и чека да упатиме прашање и до него.

- Што да кажам, навистина е успех ова што го направивме со Тунан. Да не беше „Лице в лице“, немаше да се средиме вака. Секако, важно е и тоа што е тој вреден и што сите го слушаме главниот, татко ми, кој знае што треба – кусо одговара тој.

Реџеп се надоврзува дека штеделе речиси две години.

- Малку по малку и успеавме да имаме нова куќа. Тунан го работи ова повеќе од една година, но претходно главен беше Бајрам. Мојата улога беше во штедењето, а тие требаше да работат. Сите си имаме улоги и добро е така и да остане – вели Реџеп.

Тој објаснува дека прво плаќаат сметки за струја и за домаќинството, а потоа се осигурува да имаат оставено пари настрана.

- Не должиме никаде, редовно си плаќаме сè. За нас во Шутка велат дека не плаќаме вода и струја, но ние редовно си ги плаќаме сметките и внимаваме, штедиме. Не се грееме на струја, туку на дрва – вели тој и додава дека тој е задолжен за потпалување на шпоретот, за лепење дрва и за слични активности. Додека бевме во посета на домот на Садик, на гости беа и продавачите на „Ли-

це в лице“ Махмуд и Сухамет, кои се братучеди на Бајрам и кои, исто така, го пофалија Тунан:

- Тој е најдобар, нема тука што да зборуваме. Секој ден оди, не пропушта ден да помине, а да не излезе да продава „Лице в лице“. Ние може и да прескокнеме некогаш, кога не ни се работи, а на Тунан тоа не може да му се случи. Затоа и сите го сакаат и затоа успеа да ја среди куќата – вели Сухамет, а Махмуд потврдува.

Плановите на Тунан за следниов период се движат во насока на унапредување на неговото знаење, тој сака да се описмени, да научи да чита и да пишува и да стане уште поуспешен во тоа што го работи:

- Јас би сакал ова да го работам цел живот. Ме бива, само да научам да читам и да пишувам. Дури тогаш колкава куќа ќе направам...